РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

28 април 2010 година *

По дело Т-452/05

Belgian Sewing Thread (BST) NV, установено в Deerlijk (Белгия), за което се явяват адв. H. Gilliams и адв. J. Bocken, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н A. Bouquet и г-жа K. Mojzesowicz, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: нидерландски.

с предмет, от една страна, искане за отмяна на Решение № C (2005) 3452 на Комисията от 14 септември 2005 година относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка № COMP/38.337 — PO/Fil), изменено с Решение № C (2005) 3765 на Комисията от 13 октомври 2005 г., и — при условията на евентуалност — искане за намаляване на размера на наложената на жалбоподателя глоба с това решение, и от друга страна, искане за осъждане на Комисията да заплати обезщетение на основание на извъндоговорната отговорност на Европейската общност за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял,

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: г-н M. Vilaras, председател, г-н M. Prek (докладчик) и г-н V. M. Ciucă, съдии,

секретар: г-н J. Plingers, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 18 декември 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1. *Предмет на спора*

1 С Решение от 14 септември 2005 г. относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка № COMP/38.337 — PO Fil, наричано по-нататък „обжалваното решение“), което е изменено с Решение C (2005)3765 на Комисията от 13 октомври 2005 г. и чието резюме е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 26 януари 2008 г. (ОВ C 21, 2008 г., стр. 10), Комисията на Европейските общности установява, че жалбоподателят — Belgian Sewing Thread (BST) NV, е участвал в група от споразумения и съгласувани практики на пазара на конци за промишлени нужди, с изключение на автомобилния сектор, в страните от Бенелюкс, както и в Дания, Финландия, Швеция и Норвегия (наричани по-нататък „скандинавските страни“), за периода от юни 1991 г. до септември 2001 г.

2 Комисията налага на жалбоподателя глоба в размер на 0,979 милиона евро за участието му в картел относно пазара на конци за промишлени нужди, с изключение на автомобилния сектор, в страните от Бенеюлкс и скандинавските страни.

2. *Административна процедура*

3 На 7 и 8 ноември 2001 г. Комисията извършва проверки съгласно член 14, параграф 3 от Регламент № 17 на Съвета от 6 февруари 1962 година — Първи регламент за прилагане на членове [81 ЕО] и [82 ЕО] (ОВ 13, 1962 г., стр. 204; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 3) в помещенията на различни производители на конци. Тези проверки са в резултат от информация, предоставена от The English Needle & Tackle Co през август 2000 г.

4 На 26 ноември 2001 г. Coats Viyella plc (наричано по-нататък „Coats“) депозира заявление за освобождаване от глоби или за намаляване на техния размер на основание на Известие на Комисията относно освобождаването от глоби или намаляването на техния размер по преписки във връзка с картели (ОВ C 207, 1996 г, стр. 4, наричано по-нататък „Известие относно сътрудничеството“), към което са приложени доказателства, представени за да се установи съществуването на следните картели: на първо място, картел на пазара на конци, предназначени за автомобилната промишленост в страните от Европейското икономическо пространство (ЕИП), на второ място, картел на пазара за конци, предназначени за промишлеността в Обединеното кралство, и на трето място, картел на пазара на конци за промишлени нужди, с изключение на автомобилния сектор, в страните от Бенелюкс и скандинавските страни (наричан по-нататък „картел на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и скандинавските страни“).

5 Въз основа на събраните документи в хода на проверките и на документите, представени от Coats, през март и август 2003 г. Комисията изпраща до засегнатите предприятия искания за информация в съответствие с член 11 от Регламент № 17.

6 На 15 март 2004 г. Комисията приема изложение на възраженията, което изпраща на множество предприятия поради участието им в един или няколко от посочените в точка 4 по-горе картели, включително в картела на пазара на конци за промишлени нужди в Бенеюлкс и скандинавските страни. На всички предприятия е предоставен достъп до преписката по разследването на Комисията под формата на CD-ROM, изпратен им на 7 април 2004 г.

7 Всички предприятия, адресати на изложението на възраженията, представят писмени становища.

8 На 19 и 20 юли 2004 г. е проведено изслушване на страните.

9 На 24 септември 2004 г. страните получават достъп до неповерителния вариант на отговорите на изложението на възраженията и до становищата на страните в хода на изслушването, както и срок за представяне на други бележки.

10 На 14 септември 2005 г. Комисията приема обжалваното решение.

3. *Обжалваното решение*

Определяне на съответния пазар

11 В обжалваното решение е направено разграничение между конците, предназначени за автомобилната промишленост, от една страна, и конците за промишлени нужди, с изключение на автомобилния сектор, от друга страна. В същото решение Комисията посочва, че пазарът на продукти, по отношение на който е разгледано нарушението, в което се упреква жалбоподателят, е този на конците за промишлени нужди.

12 Географският пазар, засегнат от нарушението, в което се упреква жалбоподателят, е този на Бенелюкс и скандинавските страни.

Размер и структура на съответния пазар

13 В обжалваното решение Комисията уточнява, че резултатите от продажбите на пазара на конци за промишлени нужди в Бенеюлкс и скандинавските страни възлизат приблизително на 50 милиона евро през 2000 г. и 40 милиона евро през 2004 г.

14 Комисията посочва също, че в края на 90-те години основните доставчици на конци за промишлени нужди в страните от Бенеюлкс и скандинавските страни са били по-специално жалбоподателят, Gütermann AG (наричано по-нататък „Gütermann“), Zwicky & Co. AG (наричано по-нататък „Zwicky“), Amann und Söhne GmbH & Co. KG (наричано по-нататък „Amann“), Barbour Threads Ltd (наричано по-нататък „Barbour“), преди придобиването му от Coats, и Coats.

Описание на неправомерните действия

15 В обжалваното решение Комисията посочва, че нарушението, свързано с пазара на конци за промишлени нужди в страните от Бенеюлкс и скандинавските страни, в което се упреква жалбоподателят, е извършено в периода 1990—2000 г.

16 Според Комисията засегнатите предприятия са провеждали срещи помежду си поне веднъж годишно, които са протичали в две части — едната за пазара в страните от Бенелюкс и другата за пазара в скандинавските страни, като основната им цел била да се поддържат високи цени на всеки един от тези два пазара.

17 Участниците в тези срещи обменяли ценоразписи, информация за отстъпките, увеличенията на каталожните цени, намаляването на отстъпките и увеличаването на специалните цени за отделни клиенти. Освен това били сключени споразумения за бъдещите ценоразписи, за максималния размер на отстъпките, за намаляването на отстъпките и увеличаването на специалните цени за отделни

клиенти, както и споразумения за избягване на конкуренцията между тях чрез подбиване на цените, за да се осигури предимство на основния доставчик и за разпределянето на клиентите (съображения 99—125 от обжалваното решение).

Разпоредителна част на обжалваното решение

18 В член 1, параграф 1 от обжалваното решение Комисията установява, че осем предприятия, сред които и жалбоподателят, са нарушили член 81 ЕО и член 53, параграф 1 от Споразумението за ЕИП, като са участвали в група от споразумения и съгласувани практики на пазара на конци за промишлени нужди в страните от Бенелюкс и скандинавските страни, като по отношение на жалбоподателя периодът на нарушението е от юни 1991г. до септември 2001 г.

19 Съгласно член 2, първа алинея от обжалваното решение за участие в картел на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и скандинавските страни са наложени глоби, по-специално на следните предприятия:

— Coats: 15,05 милиона евро,

— Amann: 13,09 милиона евро,

— жалбоподателя: 0,979 милиона евро,

— Gütermann: 4,021 милиона евро,

— Zwicky: 0,174 милиона евро.

20 В член 3 от обжалваното решение Комисията разпорежда на засегнатите предприятия да преустановят незабавно установените от нея нарушения, ако все още не са направили това. Комисията също така задължава тези предприятия да се въздържат от повторно извършване на което и да е от посочените в член 1 от това решение действия, както и от всякакви действия или практики със същия предмет или същите последици.

4. *Производство и искания на страните*

21 Жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 27 декември 2005 г.

22 След промяна на съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в пети състав, на който впоследствие се разпределя настоящото дело.

23 Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени член 1 от обжалваното решение в частта, която се отнася до него,

— да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото Комисията му налага глоба от 0,979 милиона евро, или при условията на евентуалност да намали значително размера на глобата,

— да осъди Комисията да му изплати обезщетение за претърпените вреди в посочения в искането размер,

— да назначи експерт за определяне на частта от вредите, чийто точен размер все още не може да бъде установен,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

24 Комисията иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата за отмяна,

— да отхвърли като неоснователно искането за обезщетение за вредата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

25 Настоящата жалба съдържа, от една страна, искане за частична отмяна на обжалваното решение или — при условията на евентуалност — искане за намаляване на размера на наложената глоба, и от друга страна, искане за обезщетение.

1. *По искането за отмяна на член 1 от обжалваното решение в частта, която се отнася до жалбоподателя*

Предварителни бележки

26 В самото начало следва да се отбележи, че в рамките на първото правно основание, изтъкнато в подкрепа на искането му за отмяна на член 1 от обжалваното решение, жалбоподателят твърди, че деянията, в които се изразява нарушението — което жалбоподателят не отрича да е извършил — не могат да се приемат за „много тежкото“ нарушение, за което е упрекнат в член 1 от обжалваното решение. В това отношение той поддържа, че нарушението, което признава, че е извършил, трябва да се разграничи от нарушенията, извършени от другите предприятия. Така той твърди по същество, че извършеното от него нарушение не е част от посоченото в член 1 от обжалваното решение едно и също продължавано нарушение на пазара на конци за промишлени нужди в страните от Бенелюкс и скандинавските страни. Следователно трябва да се приеме, че с тези доводи жалбоподателят оспорва наличието на нарушението, в което е упрекнат.

27 При все това голяма част от развитите от жалбоподателя доводи в рамките на същото правно основание се отнасят до направената от Комисията оценка на тежестта на нарушението и до свързаното с това определяне на размера на глобата с оглед на индивидуалното участие на жалбоподателя в това нарушение. Тези доводи следователно не се отнасят до самото съществуване на нарушението, а имат за цел да оспорят глобата и нейния размер. Ето защо тези доводи ще бъдат разгледани в рамките на правните основания, отнасящи се до отмяната или до намаляването на размера на глобата.

Доводи на страните

28 Макар жалбоподателят да не оспорва съществуването на фактите, посочени в изложението на възраженията от 15 март 2004 г., той оспорва схващането, че деянията, в които е упрекван, могат да се приравнят на нарушението, извършено от предприятията, които са замислили и организирали посоченото нарушение. Предприятието жалбоподател твърди в това отношение, че картелът е замислен и организиран от други предприятия, без той да участва в тези операции.

29 Комисията иска да се отхвърли това правно основание.

Съображения на Общия съд

30 Трябва да се разгледа доводът на жалбоподателя, който по същество поддържа, че деянията, за които е упрекван, не могат да се приемат за част от установеното в член 1 от обжалваното решение едно и също продължавано нарушение на пазара на конци за промишлени нужди в страните от Бенелюкс и в скандинавските страни и че следователно тези факти е трябвало да бъдат разгледани специално и отделно от другите.

31 На първо място, от съдебната практика следва, че с оглед на естеството на нарушенията на правилата на конкуренцията, както и на естеството и на степента на строгост на свързаните с тях санкции, отговорността за извършването на тези нарушения е лична по своя характер. Всъщност визираните в член 81, параграф 1 ЕО споразумения и съгласувани практики по необходимост следват от сътрудничеството на множество предприятия, които са съизвършители на нарушението, но чието участие може да има различни форми, в зависимост по-конкретно от характеристиките на засегнатия пазар и от положението на всяко предприятие на този пазар, преследваните цели и избраните или предвидени ред и условия на изпълнение. Все пак самото обстоятелство, че всяко предприятие участва по присъщ за него начин в нарушението, не е достатъчно, за да изключи неговата отговорност за цялото нарушение, включително за действия, които на практика са извършени от други участващи предприятия, но които

имат същия предмет или същите антиконкурентни последици (Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Комисия/Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, стр. I-4125, точки 78—80).

32 Ето защо определено предприятие може да се счита за отговорно за картела в неговата цялост, дори да е установено, че е участвало пряко само в един или в някои от конститутивните му елементи, доколкото, от една страна, предприятието е знаело или е трябвало да знае, че тайното споразумение, в което участва по-специално чрез организирани в продължение на много години редовни срещи, се вписва в една цялостна схема, целяща да наруши нормалната конкуренция, и от друга страна, че тази схема включва всички конститутивни елементи на картела (Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело Corus UK/Комисия, T-48/00, Recueil, стр. II-2325, точка 176). Освен това фактът, че различни предприятия са играли различни роли в преследването на една обща цел, не заличава същността на антиконкурентния предмет и следователно на нарушението, при условие че всяко предприятие е допринесло на своето собствено равнище за преследването на общата цел (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 15 март 2000 г. по дело Cimenteries CBR и др./Комисия, T-25/95, T-26/95, T-30/95—T-32/95, T-34/95—T-39/95, T-42/95—T-46/95, T-48/95, T-50/95—T-65/95, T-68/95—T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 и T-104/95, Recueil, стр. II-491, точка 4123).

33 На последно място, доколкото поради еднаквия им предмет установените споразумения и съгласувани практики са били част от система за периодични срещи за определяне на целеви цени и квоти, система, която на свой ред се включва в поредица от усилия на разглежданите предприятия, преследващи една-единствена икономическа цел, а именно да осуетят повишението на цените, би било изкуствено да се подразделя това продължаващо поведение, характеризиращо се с една-единствена цел, като в него се различават няколко отделни нарушения, когато става въпрос, обратно, за едно и също нарушение, което постепенно се е конкретизирало както чрез споразумения, така и посредством съгласувани практики. Предприятие, което е участвало в такова нарушение със своите собствени действия, които попадат в обхвата на понятията за споразумение или за съгласувана практика с антиконкурентна цел по смисъла на член 81, параграф 1 ЕО, и което е целяло да спомогне за цялостното осъществяване на нарушението, е отговорно, за целия период на участието си в посоченото нарушение и за действията, извършени от други предприятия в рамките на същото нарушение. Такъв всъщност е случаят, когато е установено,

че въпросното предприятие е знаело за неправомерните действия на другите участници или е могло разумно да ги предвиди, и е било готово да поеме риска за тях. Този извод не противоречи на принципа, според който отговорността за такива нарушения има личен характер. Всъщност той отговаря на широко разпространената в правния ред на държавите членки концепция за вменяване на отговорността за нарушения, извършени от няколко нарушители, в зависимост от тяхното участие в нарушението като цяло, която в тези правни системи не се счита за противоречаща на личния характер на отговорността (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 31 по-горе, точки 82—84).

34 Следователно, трябва да се определи дали деянията, за които се упреква жалбоподателят, се вписват в една цялостна схема, целяща да се наруши нормалната конкуренция на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и скандинавските страни и така действително са част от едно и също продължавано нарушение, каквото представлява картелът на този пазар.

35 В това отношение жалбоподателят не отрича участието си в срещи относно пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и скандинавските страни. Той също така не оспорва, че по време на тези срещи участниците в тях са обменили ценоразписи, информация относно отстъпките, увеличаването на каталожните цени, информация относно намаляването на отстъпките и увеличаването на специалните цени за отделни клиенти, сключили са споразумения относно бъдещите ценоразписи, максималния размер на отстъпките, намаляването на отстъпките и увеличаването на специалните цени за отделни клиенти с цел избягване на конкуренцията помежду им чрез подбиване на цените, за да осигурят предимство на основния доставчик и да си разпределят клиентите, и са установили контакти, за да подтикнат доставчиците, които не участват в тази срещи, да се включат в тях.

36 Освен това жалбоподателят признава, че при участието си в тези срещи е съзнавал, че организаторите им възнамеряват да го включат в антиконкурентни споразумения. Той дори обявява, че е очаквал Комисията да установи нарушение, което е свързано с него.

37 По-нататък, според съдебната практика е достатъчно Комисията да докаже, че съответното предприятие е участвало в срещите, по време на които са били сключени антиконкурентни споразумения, без явно да се е противопоставило на това, за да се докаже в достатъчна степен участието на посоченото предприятие в картела. Когато участието в такива срещи е установено, това предприятие следва да посочи косвени доказателства, с които може да се установи, че участието му в тези срещи е било лишено от всякакви антиконкурентни намерения, като докаже, че е уведомило конкурентите си, че участва в тези срещи с намерения, различни от техните (вж. в този смисъл Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Hüls/Комисия, C-199/92 P, Recueil, стр. I-4287, точка 155 и Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 31 по-горе, точка 96). Логиката, на която се основава този правен принцип, е, че след като е участвало в тези срещи, без да се разграничи публично от тяхното съдържание, предприятието е дало основание на другите участници да смятат, че то е съгласно с резултата и ще се съобрази с него. Това важи и за участието на предприятие в изпълнението на едно-единствено споразумение. За да установи участието на дадено предприятие в такова споразумение, Комисията трябва да докаже, че това предприятие е възнамерявало да допринесе със собствените си действия за преследваните от всички участници общи цели и че е знаело за предвижданите или вече извършени от другите предприятия действия в изпълнение на същите цели, или че е могло разумно да ги предвиди и е било готово да понесе риска във връзка с тях (Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 31 по-горе, точка 87).

38 Жалбоподателят обаче не е доказал, че е уведомил конкурентите си, че участва в тези срещи с намерения, различни от техните.

39 От гореизложените съображения следва, че Комисията основателно е счела, че жалбоподателят е отговорен за извършеното едно и също нарушение на пазара на конци за промишлени нужди в страните от Бенелюкс и в скандинавските страни, посочено в член 1 от обжалваното решение.

40 Следователно правното основание, с което жалбоподателят оспорва участието си в извършването на нарушението, посочено в точка 1 от обжалваното решение, трябва да се отхвърли.

2. *По искането за отмяна на член 2 от обжалваното решение в частта, която се отнася до жалбоподателя, или — при условията на евентуалност — за намаляване на размера на глобата*

41 Жалбоподателят посочва по същество четири правни основания, с които цели да оспори глобата и нейния размер. Първото правно основание е изведено от неправилна преценка на разглежданото нарушение като „много тежко“. Второто правно основание, което включва четири оплаквания, е свързано с неправилно определяне на началния размер на глобата и неправилно класиране на жалбоподателя във втората категория поради неотчитане съответно на размера на съответния пазар, на реалната икономическа способност за нарушаване на конкуренцията, на положението на жалбоподателя по отношение на другите предприятия и на неустойчивото му финансово състояние. Третото правно основание е изведено от неправилна преценка на смекчаващите обстоятелства. Четвъртото правно основание е изведено от неправилна преценка на сътрудничеството.

По правното основание, изведено от неправилна квалификация на нарушението като „много тежко“

Доводи на страните

42 Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е квалифицирала нарушението, в което е упрекван, като „много тежко“. Той отправя упрек към Комисията, тъй като тя е счела, че не следва да взема предвид специфичните обстоятелства, отнасящи се единствено до личното му участие. Следователно Комисията не взела предвид особената му роля в разглежданото нарушение и конкретните обстоятелства на участието му в срещите относно пазара на конци за промишлени нужди в страните от Бенелюкс и скандинавските страни. В това отношение жалбоподателят твърди, че няма никаква роля в замисъла и организацията на разглежданото нарушение, че с участието си в посочените срещи не е целял сключване на антиконкурентни споразумения и че никога не е изпълнявал споразуменията, сключени по време на тези срещи.

43 Комисията иска това правно основание да бъде отхвърлено като необосновано.

Съображения на Общия съд

44 Преди всичко, както бе посочено в рамките на правното основание, с което се оспорва нарушението, и по-конкретно в точка 39 по-горе, Комисията основателно е счела, че жалбоподателят е участвал в извършването на посоченото в член 1 от обжалваното решение едно и също продължавано нарушение на пазара на конци за промишлени нужди в страните от Бенелюкс и в скандинавските страни.

45 След това, за засегнатите предприятия извършеното едно и също продължавано нарушение на пазара на конци за промишлени нужди в страните от Бенелюкс и в скандинавските страни се изразява главно в обмен на чувствителна информация за ценоразписи и/или цени за отделни клиенти, в съгласуване на повишения на цените и/или на целеви цени, в избягване на конкурирането помежду им чрез подбиване на цените, за да осигурят предимство на основния доставчик и в разпределение на клиентите (съображения 99—125 и 345 от обжалваното решение). Подобни практики съставляват хоризонтално ограничение от вида „ценови картели“ по смисъла на Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, налагани съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 65, параграф 5 [ВС] (ОВ C 9, 1998 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 3, стр. 69, наричани по-нататък „Насоките“), и следователно по естеството си представляват „много тежки“ нарушения. Ето защо Комисията не е допуснала грешка, като е квалифицирала подобно нарушение като „много тежко“.

46 Накрая, доводите, с които жалбоподателят оспорва тежестта на деянието, в което е упрекнат, се отнасят до индивидуалната му роля в разглежданото нарушение и следователно не могат да поставят под въпрос квалификацията му като „много тежко“. Всъщност в тези доводи е налице смесване на преценката на тежестта на нарушението, която служи за определяне на общото начално равнище на глобата, и преценката на относителната тежест на участието на всяко от засегнатите предприятия — въпрос, който трябва да се разгледа в рамките на евентуално прилагане на отегчаващи или смекчаващи обстоятелства.

47 Следва също да се отхвърли доводът на жалбоподателя, според който общият начален размер на глобата, определен в съответствие с общата тежест на нарушението, трябва да е свързан с индивидуалното му участие в това нарушение.

48 Всъщност, докато началният размер на глобата е установен в зависимост от нарушението, относителната тежест на нарушението се определя, като се отчитат редица други фактори, за които Комисията разполага с право на преценка (Решение на Съда от 29 юни 2006 г. по дело SGL Carbon/Комисия, C-308/04 P, Recueil, стр. I-5977, точка 71). Освен това от Насоките произтича, че преценката на тежестта на нарушението се извършва на два етапа. В първия стадий общата тежест на нарушението се преценява в зависимост от критерии, присъщи на самото нарушение, като неговото естество и отражението му върху пазара, а във втория преценката на относителната тежест е съобразена с обстоятелствата, свързани със съответното предприятие, в резултат на което Комисията впрочем взема предвид не само отегчаващите, но при необходимост и смекчаващите обстоятелства. Този подход позволява при преценката на тежестта на нарушението да се отчете — по-специално в случай на нарушения, извършени от няколко предприятия — различната роля на всяко от тях и отношението им към Комисията в хода на развитието на процедурата (Решение на Общия съд от 12 юли 2001 г. по дело Tate & Lyle и др./Комисия, T-202/98, T-204/98 и T-207/98, Recueil, стр. II-2035, точка 109). Следователно, дори да се приеме, че индивидуалната роля на жалбоподателя е незначителна, това не може да постави под въпрос квалификацията на едно и също нарушение като „много тежко".

49 Доводът на жалбоподателя, според който участието му в срещите се вписвало в перспективата за продажба на предприятието и че следователно той не е имал никакво намерение да сключва антиконкурентни споразумения, също не може да бъде приет. Всъщност вероятната продажба по никакъв начин не може да обоснове участието в срещи, които имат антиконкурентна цел. По-нататък, следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, според който участието му в срещите се дължало и на силен натиск от страна на други засегнати предприятия. От една страна, наличието на твърдения натиск с нищо не променя тежестта на нарушението, в което е участвал жалбоподателят. От друга страна, дори да се предположи, че върху жалбоподателя е бил упражнен натиск, той не би могъл да се позовава на това обстоятелство, тъй като е могъл да съобщи за оказвания натиск на компетентните органи и да подаде оплакване до Комисията на основание член 3 от Регламент №17, вместо да участва във въпросните дейности (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 29 ноември 2005 г. по дело Union Pigments/Комисия, T-62/02, Recueil, стр. II-5057, точка 63).

50 В заключение, правното основание, изведено от неправилна квалификация на нарушението като „много тежко", трябва да се отхвърли.

По правното основание, изведено от неправилно определяне на началния и на окончателния размер на глобата, както и от неправилно класиране на жалбоподателя във втората категория

Доводи на страните

51 В подкрепа на правното основание, изведено от неправилно определяне на началния и на окончателния размер на глобата, както и от неправилно класиране на жалбоподателя във втората категория, са изтъкнати четири оплаквания. Те са свързани съответно с неотчитане на малкия размер на съответния пазар, с погрешна оценка на реалната икономическа способност на жалбоподателя да причини вреда на конкуренцията, с несъразмерния характер на началния размер на наложената на жалбоподателя глоба в сравнение с тези, които се прилагат за други предприятия, и с неотчитане на неустойчивото му финансово състояние.

52 На първо място, жалбоподателят упреква Комисията, че не е взела предвид малкия размер на съответния пазар и следователно е определила твърде висок начален размер на глобата с оглед на посочения размер на съответния пазар. Според жалбоподателя Комисията е взела предвид малкия размер на пазара на конци за автомобилната промишленост в ЕИП, като е определила началния размер за изчисляването на глобите на 5 милиона евро за пазар, оценен на 20 милиона евро през 1999 г. По отношение на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и скандинавските страни обаче Комисията определила началния размер за изчисляване на глобите на 14 милиона евро за пазар, оценен на 40 милиона евро през 2004 г.

53 Жалбоподателят поддържа също, че Комисията неправилно е оценила пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и скандинавските страни на 40 милиона евро през 2004 г., тъй като не е взела предвид обстоятелството, че по-голямата част от продадените в ЕИП конци за промишлени нужди са закупени от оператори, които извършват износ към предприятия, установени извън ЕИП. Жалбоподателят твърди, че от оборота от 40 милиона евро е трябвало да се приспадне частта, представляваща износ, и че по този начин съответния пазар

е трябвало да бъде оценен на по-малко от 20 милиона евро. Жалбоподателят заключава, че като не е отчела малкия размер на този пазар при определянето на началния размер за изчисляване на глобите, Комисията е нарушила принципите на равно третиране и на пропорционалност. Освен това жалбоподателят счита, че решението е недостатъчно мотивирано в това отношение.

54 На второ място, жалбоподателят упреква Комисията, че е преценила неправилно неговата реална икономическа способност да увреди сериозно другите оператори, и по-конкретно потребителите. Според него Комисията е трябвало да вземе предвид неговия дял от пазара и „общия му търговски оборот, свързан със съответните стоки".

55 Първо, според жалбоподателя е погрешно твърдението на Комисията, че реалната икономическа способност на засегнатите предприятия да причинят вреда на конкуренцията може да се оцени въз основа на извършените доставки на съответния пазар. Той счита, че Комисията не е доказала твърдението си, според което той разполага на съответния пазар с пазарна сила, съответстваща на реализирания от него оборот в страните от Бенеюлкс и скандинавските страни. Жалбоподателят твърди, че влиянието на съответните предприятия върху конкуренцията не може да се оцени правилно, без да се отчетат четирите специфични обстоятелства, които характеризират този пазар. Най-напред, по-голямата част от конците, продадени в страните от Бенелюкс и в скандинавските страни, били предназначени за незабавен износ. На следващо място, конците за промишлени нужди били обект на интензивен търговски обмен. По-нататък, не съществували никакви технически или нормативни пречки за пазара на конци. На последно място, конците се складирали и транспортирали лесно. Впрочем Комисията признала съществуването на тези обстоятелства, без обаче да се съобрази с тях при преценката на икономическата способност на жалбоподателя да причини вреда на конкуренцията. Второ, жалбоподателят счита, че Комисията не е взела предвид пазарния дял на засегнатите предприятия. Трето, жалбоподателят претендира, че Комисията също така не е отчела обстоятелството, че той не е „вертикално интегриран" и следователно няма производствен капацитет извън ЕИП. Четвърто, жалбоподателят се позовава на Решение 2002/759/ЕО на Комисията от 5 декември 2001 година относно процедура по прилагане на член 81 от Договора за ЕО (преписка COMP/37.800/

F3 — Brasseries luxembourgeoises) (ОВ L 253, 2002 г., стр. 21), в което Комисията прилагала значително по-ниски размери на глобите.

56 На трето място, жалбоподателят счита, че началният размер на наложената му глоба е твърде висок в сравнение с началния размер на глобите, наложени на другите засегнати предприятия, поради различната му роля в разглежданото нарушение, големината на другите засегнати предприятия и по-голямата им пазарна сила в сравнение с неговата. Приложеният от Комисията метод на изчисление се базирал на неоснователната и лишена от мотивация хипотеза, според която той притежавал пазарна сила, съответстваща на реализирания от него оборот на съответния пазар. Дори да се предположи, че Комисията е можела законосъобразно да се ограничи до посочения оборот, той бил взет предвид по начин, който е несъразмерен по отношение на останалите критерии за преценка (а именно вертикалната интеграция, производственият капацитет в страни с ниско трудово възнаграждение и значението на вноса от тези страни), което довело до определянето на прекомерно висок начален размер на глобата. Накрая, жалбоподателят отбелязва, че дори след прилагане на правилото за определен размер от 10 % от оборота, реализиран през предходната стопанска година от всяко едно от предприятията, участвали в нарушението, и след намаляването, свързано със сътрудничеството, наложената му глоба представлява 8 % от световния му оборот за 2004 г., докато наложената глоба на „лидера на пазара“ представлявала едва 1,1 % от световния му оборот.

57 На четвърто място, жалбоподателят поддържа, че началният размер на наложената му глоба е явно много висок с оглед на неустойчивото му финансово състояние, което личи от много слабия му оборот.

58 Комисията оспорва всички тези доводи и моли правното основание да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

— По оплакването, изведено от неотчитане на малкия размер на съответния пазар

59 На първо място, жалбоподателят по същество поддържа, че Комисията не е взела предвид размера на съответния пазар и така е определила начален размер за изчисляване на глобите, който е непропорционален на този размер.

60 Важно е да се отбележи предварително, че принципът на пропорционалност изисква актовете на общностните институции да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на желаната цел. В контекста на изчисляване на глобите тежестта на нарушението трябва да бъде установена в зависимост от множество критерии, като не следва да се придава несъразмерно значение на нито един от критериите за преценка в сравнение с останалите. В този контекст принципът на пропорционалност изисква Комисията да определи глобата пропорционално на взетите предвид при преценката на тежестта на нарушението критерии и в това отношение да ги приложи последователно и обективно обосновано (Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Jungbunzlauer/Комисия, T-43/02, Recueil, стр. II-3435, точки 226—228).

61 Що се отнася до упрека срещу Комисията, че не е взела предвид големината на съответния пазар, следва да се припомни, че съгласно член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, Комисията може да наложи на предприятията глоби, чийто размер не надвишава 10 % от оборота, реализиран през предходната стопанска година от всяко от предприятията, участвало в нарушението. За определянето на размера на глобата в тези граници посочените разпоредби предвиждат да се отчете тежестта на нарушението и неговата продължителност. Освен това в съответствие с Насоките Комисията определя началния размер на глобата в зависимост от тежестта на нарушението, като взема предвид неговия характер, неговото действително отражение върху пазара, където това може да бъде определено, и размера на географския пазар.

62 Следователно нито Регламент № 17, нито Регламент № 1/2003, нито Насоките предвиждат, че размерът на глобите се определя в пряка зависимост от размера на засегнатия пазар, като това е само един от релевантните критерии. Ето защо сама по себе си тази правна уредба не задължава Комисията да вземе предвид малкия размер на пазара на стоките (Решение на Общия съд от 27 септември 2006 г. по дело Roquette Frères/Комисия, T-322/01, Recueil, стр. II-3137, точка 148).

63 Съгласно съдебната практика обаче при преценката на тежестта на едно нарушение задължение на Комисията е да отчита многобройни критерии, чиито характер и значимост са различни според съответния вид нарушение и конкретните обстоятелства на разглежданото нарушение (Решение на Съда от 7 юни 1983 г. по дело Musique diffusion française и др./Комисия, 100/80—103/80, Recueil, стр. 1825, точка 120). Сред критериите, сочещи тежестта на едно нарушение, може в зависимост от случая да фигурира например размерът на пазара на стоките.

64 Следователно, макар размерът на пазара да може да представлява критерий, който трябва да се вземе предвид при определяне на тежестта на нарушението, значимостта му е различна според вида и конкретните обстоятелства на разглежданото нарушение.

65 В настоящия случай за засегнатите предприятия нарушението се изразява главно в обмен на чувствителна информация за ценоразписи и/или на цени за отделни клиенти, в съгласуване на повишения на цените и/или на целеви цени, в избягване на конкурирането помежду им чрез подбиване на цените, за да осигурят предимство на основния доставчик, и в разпределение на клиентите (съображения 99—125 и 345 от обжалваното решение). Подобни практики съставляват хоризонтално ограничение от вида „ценови картели“ по смисъла на Насоките и следователно по естеството си са „много тежки“ нарушения. В този контекст, дори да бъде доказан малкият размер на съответния пазар, неговото значение е по-малко в сравнение със съвкупността от другите критерии, установяващи тежестта на нарушението.

66 Във всички случаи следва да се има предвид становището на Комисията, че нарушението трябва да се приеме за „много тежко“ по смисъла на Насоките,

които предоставят възможност за Комисията в подобни случаи да „предвиди“ начален размер, надвишаващ 20 милиона евро. В случая в обжалваното решение Комисията е разпределила засегнатите предприятия в няколко категории според относителното им значение на съответния пазар. От съображение 358 от обжалваното решение произтича, че Комисията е приела само първоначален размер от 14 милиона евро за предприятията, спадащи към първата категория, 5,2 милиона евро за предприятията от втората категория (по-конкретно жалбоподателят), 2,2 милиона евро за предприятията от третата категория и 0,1 милиона евро за тези от четвъртата категория. От това следва, че началният размер, послужил за отправна точка за изчисляване на наложената на жалбоподателя глоба, отговаря на значително по-ниска сума от тази, която Комисията е могла да „предвиди“ за много тежки нарушения на основание на Насоките. Така определеният начален размер на глобата може да потвърди, че размерът на съответния пазар на стоки действително е бил взет предвид.

67 Доводът на жалбоподателя, според който Комисията не е взела предвид размера на съответния пазар и така е определила начален размер за изчисляване на глобите, който е непропорционален на размера на съответния пазар, следователно трябва да се отхвърли.

68 На второ място, жалбоподателят погрешно посочва, че при определянето на началния размер на глобата са нарушени принципите на пропорционалност и на равно третиране, поради твърдяното съображение, че за разлика от извършеното изчисление по отношение на разглежданото нарушение, Комисията взела предвид малкия размер на пазара на конци, предназначени за автомобилната промишленост в ЕИП, и така определила начален размер на глобата, пропорционален на размера на този пазар.

69 Всъщност принципът на равно третиране забранява сходни положения да се третират по различен начин и различни положения да се третират еднакво, освен ако такова третиране не е обективно обосновано. В случая картелът на пазара на конци, предназначени за автомобилната промишленост в ЕИП и този на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и скандинавските страни са две отделни нарушения, които се отнасят до различни географски пазари и различни пазари на продукти. Следователно жалбоподателят не се намира в положение, идентично на това на предприятията, участващи в картела на пазара на конци, предназначени за автомобилната промишленост в ЕИП, и

поради това не може основателно да се позове на нарушение на принципа за равно третиране в това отношение.

70 На трето място, не може да се приеме доводът на жалбоподателя, според който размерът на съответния пазар би трябвало да се намали след приспадане на износа на крайни продукти в размер на 20 милиона евро. Всъщност, от една страна, сделките с разглежданите продукти, които са инкорпорирани в изнесени извън съответния пазар крайни продукти, са сключени в рамките на този пазар и поради това са неразделна част от него. От друга страна, жалбоподателят с нищо не доказва, че износът на инкорпориращи разглежданите продукти крайни продукти извън съответния пазар, който е договорен в рамките на този пазар, намалява размера на последния.

71 Освен това трябва да се отхвърли доводът, изведен от твърдяно нарушение на задължението за мотивиране. Всъщност от точки 65 и 66 по-горе неизбежно следва, че обжалваното решение съдържа достатъчно информация относно определянето на началния размер на глобата.

72 От всички гореизложени съображения следва, че оплакването, изведено от неотчитане на малкия размер на съответния пазар, трябва да се отхвърли.

— По оплакването, изведено от твърдението за погрешна преценка на реалната икономическа способност на жалбоподателя да причини вреда на конкуренцията

73 По същество жалбоподателят твърди, че в противоречие с Насоките си Комисията определила началния размер на глобата независимо от общия му търговски оборот, че същата следователно не взела предвид реалната икономическа способност на засегнатите предприятия да причинят вреда на конкуренцията и така е нарушила принципа на пропорционалност.

74 От обжалваното решение следва, че за да определи началния размер на глобата, Комисията най-напред е взела предвид характера на нарушението, действително му отражение върху пазара и обхвата на географския пазар. С оглед на тези критерии Комисията е извела „много тежкия“ характер на нарушението, извършено от засегнатите предприятия (съображения 344—353 от обжалваното решение).

75 На следващо място, Комисията е счела за необходимо да третира диференцирано предприятията, участвали в картела, за да отчете реалната им икономическа способност да причинят вреда на конкуренцията, както и за да определи глобата в размер, гарантиращ достатъчен възпиращ ефект. Комисията добавя, че е необходимо да се отчете конкретната тежест на неправомерното поведение на всяко предприятие, а следователно и действителното му отражение върху конкуренцията. Комисията подчертава, че като основа за сравнение на относителното значение на засегнатите предприятия е приела реализирания оборот от всяко предприятие на пазара и за съответния продукт. Вследствие на това тя групира предприятията в четири категории. С оборот между 14 и 18 милиона евро Amann и Coats са класирани в първата категория. Жалбоподателят, чийто оборот е 6 милиона евро, е поставен във втората категория. Gütermann, Barbour и Bieze Stork BV, чиито оборот е между 2 и 4 милиона евро, попадат в третата категория, а Zwicky, с оборот до 1 милион евро, попада в четвъртата категория. Въз основа на тези съображения Комисията приема начален размер на глобата, определен в зависимост от тежестта на нарушението, от 14 милиона евро за Coats и Amann, 5,2 милиона евро за жалбоподателя, 2,2 милиона евро за Gütermann, Barbour и Bieze Stork и 0,1 милиона евро за Zwicky (съображения 356—358 от обжалваното решение).

76 На първо място, доколкото жалбоподателят твърди, че сам по себе си оборотът му на съответния пазар не позволява да се определи реалната му икономическа способност да причини вреда на конкуренцията и че е трябвало да се вземе предвид общият му оборот, тоест реализираният от него оборот при продажба на конци за промишлени нужди на световно равнище, следва най-напред да се напомни, че единственото изрично позоваване на общия оборот на участвало в нарушението предприятие, което се съдържа в член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, се отнася до горната

граница, която размерът на глобата не може да надвишава. В рамките на тази граница Комисията по принцип може да определи размера на глобата въз основа на избран от нея оборот с оглед на географския обхват и на съответните продукти, без да е длъжна да вземе предвид точно общия оборот или оборота, реализиран на съответния географски пазар или на пазара на съответните продукти. Освен това, макар Насоките да не предвиждат изчисляване на глобите в зависимост от определен оборот, те допускат при определянето на размера на глобата да се вземе предвид оборотът, реализиран от засегнатите предприятия на съответния пазар, за да се спазят общите принципи на правото на Съюза и когато обстоятелствата го изискват. Така оборотът може да бъде взет предвид при разглеждането на изброените в точка 75 по-горе критерии, посочени в точка A, четвърта и шеста алинея от Насоките относно метода за определяне на размера на глобите (Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Cheil Jedang/Коомисия, T-220/00, Recueil, стр. II-2473, точка 82 и Решение на Общия съд от 29 април 2004 г. по дело Tokai Carbon и др./Комисия, T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 и T-252/01, Recueil, стр. II-1181, точка 195).

77 От това следва, че при определяне на размера на глобите Комисията е свободна да избере кой оборот да вземе предвид, доколкото той не изглежда необоснован с оглед на обстоятелствата в конкретния случай. Освен това, ако са наложени глоби на няколко участващи в едно и също нарушение предприятия, при определянето на размера на глобите Комисията не е длъжна да гарантира, че окончателните им размери отразяват всяко разграничение между засегнатите предприятия, що се отнася до техния общ оборот или до релевантния им оборот (Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, Recueil, стр. I-5425, точка 312 ; Решение на Общия съд от 18 юли 2005 г. по дело Scandinavian Airlines System/Комисия, T-241/01, Recueil, стр. II-2917, точка 166 и Решение на Общия съд от 4 юли 2006 г. по дело Hoek Loos/Комисия, T-304/02, Recueil, стр. II-1887, точка 84).

78 Що се отнася до възможността Комисията да избере един и/или друг оборот, съдебната практика пояснява, че в рамките на анализа на реалната икономическа способност на нарушителите да причинят вреда на конкуренцията, който се извършва, за да се определи размерът на глоба за нарушение на правилата на конкуренцията и който предполага преценка на действителното значение на

тези предприятия на съответния пазар, тоест на влиянието им върху последния, общият оборот е само непълно отражение на реалното положение. Всъщност не може да се изключи възможността мощно предприятие с множество различни дейности да има само второстепенно присъствие на специфичен продуктов пазар. Не може да се изключи и възможността предприятие със значима позиция на определен географски пазар, различен от този на Съюза, да има само слаба позиция на последния или на пазара на ЕИП. В подобни случаи единствено обстоятелството, че съответното предприятие реализира значителен общ оборот, не означава непременно, че то има решаващо влияние върху засегнатия пазар (Решение на Общия съд по дело Cheil Jedang/Комисия, точка 76 по-горе, точка 88 и Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, T-224/00, Recueil, стр. II-2597, точка 194). Поради това, макар да е вярно, че оборотът на дадено предприятие на съответния пазар не може да бъде решаващ за извода, че то принадлежи към мощно икономическо образувание, той е релевантен, за да се определи влиянието, което това предприятие е могло да упражни върху съответния пазар (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 29 ноември 2005 г. по дело SNCZ/Комисия, T-52/02, Recueil, стр. II-5005, точка 65 и Решение по дело Union Pigments/Комисия, точка 49 по-горе, точка 152).

79 Така частта от оборота, свързана със стоките, предмет на нарушението, може да даде точни указания за обхвата на нарушението на съответния пазар (Решение по дело Cheil Jedang/Комисия, точка 76 по-горе, точка 91 и Решение по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, точка 78 по-горе, точка 196). Всъщност оборотът от стоките, предмет на нарушението, може да даде точни указания за отговорността на всяко едно от въпросните предприятия на съответния пазар, тъй като представлява обективен критерий, който дава точна мярка за вредата, която действията на нарушителите могат да нанесат върху нормалната конкуренция, и следователно представлява добър индикатор за способността на всяко едно от тези предприятия да причини вреда на конкуренцията. Ето защо изборът на Комисията да се позове в настоящия случай на оборота на съответния пазар, за да определи способността на всяко едно от въпросните предприятия да причини вреда, е последователен и обективно обоснован.

80 Посочените от жалбоподателя специфични обстоятелства не могат да поставят под въпрос този извод. Всъщност най-напред следва да се напомни, че картелът

няма световен географски обхват и че засегнатата с нарушението конкуренция се ограничава до пазара на конци за промишлени нужди в страните от Бенелюкс и скандинавските страни. На следващо място, жалбоподателят не доказва, че Комисията е допуснала грешка, като е приела, че реализираните от въпросните предприятия обороти на съответния пазар включват и реализираните от тях обороти, свързани с конците за промишлени нужди, произведени в страни, различни от тези от Бенелюкс и скандинавските страни, но договорени на разглеждания пазар, или реализираните обороти, свързани с конци за промишлени нужди, които първоначално са произведени в страните от Бенелюкс или скандинавските страни и впоследствие са изнесени в други страни. На последно място, разсъжденията на жалбоподателя са противоречиви, доколкото предполагат да се вземе предвид общият оборот на засегнатите предприятия за разпределянето им в различни категории, а от друга страна, да бъде избран реализираният от тези предприятия оборот на разглеждания пазар, за да се определи началният размер на глобата за всяко едно от тях.

81 Второ, жалбоподателят не може да упреква Комисията, че не е взела предвид пазарните дялове на засегнатите предприятия. Всъщност следва най-напред да се отбележи, че в съображение 356 от обжалваното решение Комисията е приела, че като цяло информацията относно пазарните дялове не е достатъчно точна, за да може да се позове на нея. Дори да се допусне, както твърди жалбоподателят, че предоставената информация относно пазарния му дял в страните от Бенелюкс и в скандинавските страни е достатъчно точна, за да може да се направи позоваване на нея, при все това тя не е могла да бъде използвана предвид недостатъчната информация относно пазарните дялове на другите участници в картела. При тези обстоятелства Комисията основателно се е позовала на реализирания на разглеждания пазар оборот, когато определя относителната тежест на участниците в картела, с оглед на разпределянето им в различни групи.

82 На трето място, следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, според който Комисията е трябвало да вземе предвид факта, че той не е вертикално интегриран, за разлика от други засегнати предприятия. Всъщност, когато оценява

реалната икономическа способност на нарушилите правилата на конкуренцията да причинят вреда на последната, Комисията може да се основе на данни за оборота и пазарните дялове на съответния пазар за целите на преценката на тежестта на нарушението и за определянето на началния размер на глобата. При все това особени обстоятелства като характеристиките на този пазар могат да намалят чувствително значението на тези данни и при преценката на влиянието на предприятията върху пазара да се наложи да бъдат взети предвид други относими фактори, по-специално вертикалната интеграция и обхватът на гамата от продукти (Решение на Общия съд от 15 март 2006 г. по дело Daiichi Pharmaceutical/Комисия, T-26/02, Recueil, стр. II-713, точки 61 и 63). Всъщност, макар вертикалната интеграция и обхватът на гамата от продукти в зависимост от случая да могат да представляват относими критерии за преценката на влиянието, което дадено предприятие може да упражни върху пазара и да съставляват допълнителни указания за това влияние по отношение на пазарните дялове или оборотите на съответния пазар (вж. в този смисъл Решение на Съда от 14 февруари 1978 г. по дело United Brands и United Brands Continentaal/Комисия, 27/76, Recueil, стр. 207, токи 67—72 и 78—81), в настоящия случай следва да се приеме, че доводите на жалбоподателя, изведени от вертикалната интеграция на другите засегнати предприятия, не доказват, че последните са разполагали с особени и значителни конкурентни предимства на съответния пазар. Освен това, както бе подчертано в точка 80 по-горе, жалбоподателят не е доказал, че реализираните от другите засегнати предприятия обороти, свързани с конците за промишлени нужди, произведени в страни, различни от тези от Бенелюкс и скандинавските страни, но договорени на разглеждания пазар, или реализираните от тях обороти, свързани с конци за промишлени нужди, които първоначално са произведени в страните от Бенелюкс или скандинавските страни и впоследствие са изнесени в други страни, не са включени в оборотите им на разглеждания пазар.

83 На четвърто място, сравнението, което жалбоподателят прави между обжалваното решение и решението „Brasseries luxembourgeoises“ (точка 55 по-горе), е неотносимо. Всъщност при определянето на размера на глобата Комисията е упражнила правото си на преценка при спазване на Регламент № 17 и Регламент № 1/2003, както и на правилата, които сама си е наложила в Насоките относно метода за определяне на размера на глобите. Освен това сама по себе си по-ранната практика на Комисията при вземането на решения не служи като правна уредба на глобите в областта на конкуренцията (Решение на Общия съд от 20 март 2002 г. по дело LR AF 1998/Комисия, T-23/99, Recueil, стр. II-1705, точка 234 и Решение на Общия съд от 8 юли 2008 г. по дело BPB/Комисия, T-53/03, Сборник, стр. II-1333, точка 275).

84 Следователно това оплакване следва да се отхвърли.

— По оплакването, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност поради прилагане на начален размер, който е явно много висок в сравнение с приложения за други засегнати предприятия

85 На първо място, жалбоподателят неправилно поддържа, че началният размер на наложената му глоба, а именно 5,2 милиона евро, е непропорционален в сравнение с началните размери, приети при изчисляването на глобите на други засегнати предприятия.

86 От една страна, както бе отбелязано в рамките на първото оплакване, в настоящия случай Комисията основателно се е позовала на реализирания от засегнатите предприятия оборот на съответния пазар, за да определи относителното им значение на този пазар.

87 От друга страна, трябва да се напомни, че както следва от Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, предвиденият минимален начален размер за много тежките нарушения е 20 милиона евро. Доколкото началните размери на глобата отразяват пропорционално разликата между засегнатите предприятия и тъй като предвид посочените в точка 74 по-горе фактори Комисията ги е определила на нива, които са явно по-ниски от установения в Насоките минимум, изобщо не може да се приеме, че е нарушен принципът на пропорционалност.

88 На второ място, трябва да се отхвърли и доводът на жалбоподателя, изведен от необосновано завишения начален и окончателен размер на наложената му глоба в сравнение с размера на глобите, наложени на другите засегнати предприятия. Всъщност жалбоподателят няма основание да твърди, че е налице дискриминационно или непропорционално третиране, като се има предвид, че

приетият начален размер на глобата е обоснован в светлината на възприетия от Комисията критерий за преценка на значението на всяко от предприятията на релевантния пазар (вж. в този смисъл Решение по дело LR AF 1998/Комисия, точка 83 по-горе, точка 304), и освен това се отбележи, че приетият начален размер от 5,2 милиона евро съответства на много по-нисък праг от предвидения в Насоките за „много тежките“ нарушения.

89 Освен това, както бе напомнено в точка 77 по-горе, Комисията не е длъжна да гарантира, че окончателните размери на глобите, наложени на няколко участващи в едно и също нарушение предприятия, отразяват всяко разграничение между засегнатите предприятия, що се отнася до техния общ оборот или до релевантния им оборот.

90 Следва да се добави, че член 15, параграф 2 от Регламент № 17 и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 също не изискват, в случай че глобите са наложени на няколко предприятия, участващи в едно и също нарушение, размерът на наложената глоба на малко или средно предприятие да не бъде по-висок, като процент от оборота, от размера на глобите, наложени на по-големите предприятия. Всъщност от тези разпоредби е видно, че както по отношение на малките и средните предприятия, така и по отношение на по-големите предприятия при определяне на размера на глобата следва да се отчитат тежестта и продължителността на нарушението. Доколкото Комисията налага на участващите в едно и също нарушение предприятия глоби, обосновани за всяко от тях от тежестта и продължителността на нарушението, тя не може да бъде упреквана за това, че от гледна точка на оборота за някои от тях размерът на глобата е по-висок от този на други предприятия (Решение на Общия съд от 5 декември 2006 г. по дело Westfalen Gassen Nederland/Комисия, T-303/02, Recueil, стр. II-4567, точка 74).

91 С оглед на гореизложеното не може основателно да се приеме, че началният, основният и окончателният размер на наложената на жалбоподателя глоба има непропорционален характер.

92 Ето защо това оплакване следва да се отхвърли.

— По оплакването, изведено от определянето на прекомерно висок начален размер с оглед на неустойчивото финансово състояние на жалбоподателя

93 Следва да се отхвърли оплакването на жалбоподателя, изведено от прекомерно високия начален размер на наложената му глоба поради неустойчивото му финансово състояние и опасността глобата да доведе до прекратяването му.

94 Всъщност началният размер на глобата представлява само междинен размер, който при прилагането на определения в Насоките метод впоследствие подлежи на приспособяване в зависимост от продължителността на нарушението и на установените отегчаващи или смекчаващи обстоятелства (вж. в този смисъл Решение по дело Cheil Jedang/Комисия, точка 76 по-горе, точка 95). Следователно единствено обстоятелството, че началният размер на глобата представлява 32 % от общия оборот на жалбоподателя през 2001 г., не позволява да се направи извод, че този размер е прекомерно висок.

95 Във всички случаи е важно да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика при определяне на размера на глобата Комисията не е длъжна да отчита лошото финансово състояние на дадено предприятие, тъй като признаването на такова задължение би довело до предоставяне на неоправдано конкурентно предимство на най-малко приспособените към условията на пазара предприятия (Решение по дело Dansk Rørindustri и др./Комисия, точка 77 по-горе, точка 327 и Решение по дело SGL Carbon/Комисия, точка 48 по-горе, точка 105; вж. също в този смисъл Решение на Съда от 8 ноември 1983 г. по дело IAZ International Belgium и др./Комисия, 96/82—102/82, 104/82, 105/82, 108/82 и 110/82, Recueil, стр. 3369, точки 54 и 55).

96 Освен това, дори да се предположи, че приета от институция мярка предизвиква ликвидацията на дадено предприятие, макар такава ликвидация на предприятието в съответната правна форма да може да увреди финансовите интереси на собствениците, на акционерите или на притежателите на дялове, това не

означава, че персоналните, материалните и нематериалните активи на предприятието също ще загубят своята стойност (Решение по дело Tokai Carbon и др./Комисия, точка 76 по-горе, точка 372).

97 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се отхвърли правното основание, изведено от неправилно определяне на началния и на окончателния размер на глобата, както и от неправилно класиране на жалбоподателя във втората категория.

По правното основание, изведено от неправилна преценка на смекчаващите обстоятелства

Доводи на страните

98 Най-напред, жалбоподателят поддържа, че никога не е изпълнявал, нито е възнамерявал да изпълни сключените на срещите споразумения.

99 На първо място, жалбоподателят отбелязва, че Комисията не е преценила ефективно индивидуалните му действия.

100 На второ място, жалбоподателят поддържа, че „действителното неприлагане на договори или практики, които водят до извършване на нарушения“ се потвърждавало от факта, че той не е предоставил списъците със своите „реални тарифи“, а тези със своите „фиктивни основни тарифи“. В това отношение той твърди, че преговаря и сключва споразумения с купувачите си за цените единствено на индивидуална основа и следователно не провежда политика на намаление на съобщените на клиентите каталожни цени. Той твърди, че прилага и предоставя вътрешни ценоразписи само в рамките на отношенията си със своите посредници (представители и дистрибутори). Сравнението между фиктивните основни цени, от една страна, и цените, реално фактурирани на клиентите му,

както и ценоразписите, предоставени на неговите представители, от друга страна, ясно показвало липсата на взаимовръзка между тези видове цени.

101 На трето място, жалбоподателят изтъква, че не е адаптирал действията си по отношение на пазарните цени според представените от него списъци с „фиктивни основни тарифи“. Той счита, че с помощта на цифрови стойности е доказал, че прилаганото от него действително повишение на цените е напълно независимо от разпределеното по време на срещите повишение на тарифите, при това за целия период между 1994 г. и 2001 г. Жалбоподателят посочва също, че опитът за увеличение с 3,5 % за доставките в Нидерландия, за който го упреква Комисията, не е последица от едно от твърдените споразумения, сключени на срещата от 19 септември 2000 г. в Будапеща, а по-скоро от наредба в този смисъл на белгийската текстилна федерация (Febeltex). Освен това прилаганото в Швеция увеличение от 6 % се отнасяло само до найлоновите конци и се дължало единствено на увеличението на курса на британската лира.

102 По-нататък жалбоподателят твърди, че като е приела да намали размера на глобата му само с 15 %, Комисията не е взела предвид обстоятелството, че неговата роля е значително по-ограничена във времето, доколкото той е започнал да участва в разискванията относно скандинавските страни едва през 1997 г. Комисията не отчела и факта, че измежду засегнатите предприятия единствено жалбоподателят не е участвал в замислянето и в организирането на разглежданото нарушение и че той е започнал да участва в срещите относно страните от Бенелюкс едва през 1991 г. Ето защо жалбоподателят изразява учудването си, че същият процент на намаление на размера на глобата е приет и за Bieze Stork, което обаче е участвало в разискванията относно страните от Бенелюкс от началото на разглежданото нарушение. Жалбоподателят подчертава, че е присъствал само на около 85 % от срещите относно страните от Бенелюкс, на 35 % от срещите относно скандинавските страни и че е участвал средно в 60 % от общата продължителност на разглежданото нарушение. Следователно Комисията нарушила принципа на равно третиране и принципа на пропорционалност.

103 Комисията оспорва всички тези доводи и моли правното основание да бъде отхвърлено.

Съображения на Общия съд

104 В точка 3 от Насоките се предвижда намаляване на основния размер на глобата, когато се налице „[конкретни] смекчаващи обстоятелства“, като например неприлагането на практика на съглашателските споразумения, изключително пасивна или последователска роля при извършване на нарушението, преустановяване на нарушението веднага след намесата на Комисията и други обстоятелства, които не са изрично посочени.

105 Най-напред следва да се разгледа оплакването, изведено от това, че не е взето предвид твърдяното от жалбоподателя неприлагане на практика на съглашателските споразумения.

106 На първо място, по отношение на довода на жалбоподателя, според който той предоставил само фиктивни основни тарифи на конкурентните предприятия, следва да се напомни, че същият е предал две поредици ценоразписи, като е твърдял, че в първата поредица, а именно ценоразписите, които е предоставил на участниците в картела по време на срещите, се съдържат фиктивни основни тарифи, и че втората съдържа реалните му тарифи. Освен това следва да се подчертае, че списъците с реалните тарифи включват множество тарифи за отделните видове конци, посочени в осем колони, докато списъците с основни тарифи, за които се твърди, че са фиктивни, съдържат само една-единствена основна тарифа за всеки отделен вид конци, посочен в първата колона.

107 Налага се изводът, че сумите, посочени в първата колона на двете поредици списъци, съответно на реалните тарифи и на основните тарифи, за които се твърди, че са фиктивни, са почти идентични. В това отношение жалбоподателят твърди, че релевантна е само реалната тарифа, посочена в осмата колона.

108 Следва да се отбележи, както прави Комисията, че за много видове конци списъците с реалните тарифи не съдържат никаква тарифа в осмата колона, а само

основни тарифи, посочени в първите четири колони. Ето защо е трудно да се приеме, че само тарифите, посочени в осмата колона, са релевантни. Освен това от преписката на Комисията е видно, че в зависимост от поръчаните количества са били прилагани различни тарифи. Така тарифите са варирали според теглото на продуктите (например посочените в първата колона тарифи за конци за полиестерни торби съответстват на тегло от 10 килограма, тарифите от втората колона — на тегло от 25 килограма и т.н.) или според опаковъчната единица на продуктите (така например за полиамида тарифите, посочени в първата колона, съответстват на поръчани количества, които са по-малки от една опаковъчна единица, във втората колона — на количества, равняващи се на най-малката опаковъчна единица, и т.н.). От това може да се заключи, че посочената в първата колона тарифа всъщност е тази, която е представена за покупка на малки количества и следователно по никакъв начин не е фиктивна. Дори да се допусне, както поддържа жалбоподателят, че тарифите, посочени в първите четири колони, са били включени в списъците на реалните тарифи за 2001 г. само като „историческа справка“, това не променя обстоятелството, от една страна, че тези тарифи не са били изцяло фиктивни, и от друга страна, че не може да се изключи възможността конкурентните предприятия да придобият представа от посочените в първата колона основни тарифи за тарифите, които се прилагат за по-големи поръчки. Ето защо може да се приеме, че ценоразписите, които жалбоподателят е предоставил на конкурентните предприятия, не са били фиктивни, а само неточни или непълни.

109 В заключение Комисията основателно приема в съображение 170 от обжалваното решение, че жалбоподателят не е доказал фиктивния характер на посочените в първата колона негови основни тарифи.

110 В това отношение доводът на жалбоподателя, основан на изследванията, приложени към писмените му изявления, според който цените, прилагани за неговите клиенти, били по-ниски от обсъжданите в хода на срещите цени, не е достатъчен, за да се постави под въпрос горепосоченото заключение на Комисията. Всъщност Комисията с нищо не отрича, че има разлика между ефективно прилаганите от жалбоподателя цени за неговите клиенти и цените, обсъждани в хода на срещите, но основателно подчертава, че тази разлика не е неочаквана, доколкото всеки доставчик предоставял отстъпки на клиентите си.

111 На второ място, по отношение на оплакването на жалбоподателя, изведено от неприлагането на споразуменията, сключени в хода на срещите, следва да се провери дали изтъкнатите от него доводи могат да установят, че през периода, в който се е присъединил към противоправните споразумения, той действително се е отклонил от тяхното прилагане, като е възприел конкурентно поведение на пазара, или поне че ясно и съществено е нарушил задълженията, насочени към прилагането на този картел, до степен да затрудни самото му функциониране (вж. в този смисъл Решение по дело Daiichi Pharmaceutical/Комисия, точка 82 по-горе, точка 113).

112 В настоящия случай следва най-напред да се напомни, че Комисията надлежно е установила, че жалбоподателят е участвал в многобройни срещи на картела и в двустранни срещи, и че многократно е участвал в множество съглашателски споразумения, посочени в обжалваното решение.

113 На следващо място, относно твърдението на жалбоподателя, според което той никога не е предприемал действия или изпълнявал договореното на оспорените срещите, от съображение 139, буква б) и съображение 143 от обжалваното решение произтича, че на два пъти той е обявил увеличение на своите цени.

114 От една страна, в съображение 139, буква б) от обжалваното решение Комисията посочва, че по време на проведената на 8 септември 1998 г. среща в Прага жалбоподателят съобщил, че е увеличил цените на своя дистрибутор в Швеция с 6 %. Жалбоподателят отрича реалното изпълнение на посоченото увеличение, но обосновава твърдението си единствено с обстоятелството, че реално прилаганата цена в Швеция не е променена в периода 1997—1998 г. Подобно обяснение не е убедително, тъй като самият жалбоподател потвърждава както в отговора си на изложението на възраженията, така и в писмените си изявления, че е съществувала обща тенденция на сериозен спад на пазара от 1992 г. до 2002 г. Комисията следователно не е допуснала грешка в преценката, като е приела, че цените нормално е трябвало да се понижат. От това следва, че прилаганите от жалбоподателя стабилни цени в Швеция по-скоро доказват, че те са били поддържани изкуствено на определено равнище, и позволяват да

се презумира — при липса на убедително обяснение от страна на жалбоподателя — че той е изпълнявал поне отчасти някои от сключените споразумения.

115 От друга страна, от съображение 143 от обжалваното решение е видно, че на срещата от 19 септември 2000 г. в Будапеща е сключено споразумение за увеличаване на цените за доставките в Нидерландия с 3,5 % през 2001 г., което е изпълнено най-напред от жалбоподателя. Той не отрича, че действително е увеличил посочените цени с 3,5 %.

116 Жалбоподателят обаче неправилно поддържа, че посоченото увеличение било извършено вследствие на искане, отправено през 2000 г. от страна на Febeltex, за увеличаване на цените с 5 %. Всъщност в съображение 170 от обжалваното решение Комисията основателно приема, че това оправдание е неотносимо предвид съществуването на достатъчно непротиворечиви улики за установяване на противното. Най-напред, споразумението предвиждало увеличаване на цените с 3,5 % в периода между януари и март 2001 г. Жалбоподателят обаче не оспорва, че е приложил това увеличение още от 1 януари 2001 г. На следващо място, писмото на Febeltex е с дата, следваща тази на споразумението. На последно място, жалбоподателят е приложил увеличение от 3,5 %, а не от 5 %.

117 При тези обстоятелства жалбоподателят неправилно поддържа, че Комисията е трябвало да му признае смекчаващо обстоятелство, основано на „неприлагане на практика на [споразуменията]“.

118 На второ място, доводът на жалбоподателя, изведен от твърдението за неговата пасивна или последователска роля при извършване на разглежданото нарушение, трябва да се приеме за неоснователен.

119 Всъщност следва да се припомни, че пасивната роля предполага поведението на засегнатото предприятие да е безлично, т.е. то да не взема активно участие в

изготвянето на антиконкурентното споразумение или споразумения (Решение по дело Cheil Jedang/Комисия, точка 76 по-горе, точка 167).

120 В това отношение от съдебната практика следва, че сред обстоятелствата, които могат да разкрият пасивната роля на дадено предприятие в рамките на картела, могат да бъдат взети предвид неговото значително по-нередовно участие в срещите в сравнение с обикновените членове на картела, както и късното му навлизане на пазара, обект на нарушението, независимо от продължителността на участието му в картела, или също наличието на изрични изявления в този смисъл, изхождащи от представители на трети предприятия, участвали в нарушението (Решение по дело Cheil Jedang/Комисия, точка 76 по-горе, точка 168, Решение по дело Tokai Carbon и др./Комисия, точка 76 по-горе, точка 331 и Решение по дело Union Pigments/Комисия, точка 49 по-горе, точка 126).

121 В настоящия случай Комисията е отчела именно по-нередовното участие на жалбоподателя и на Bieze Stork в срещите относно скандинавските държави, като е предоставила и на двете предприятия намаление от 15 % на основния размер на глобата (съображение 372 от обжалваното решение). Всъщност жалбоподателят и Bieze Stork започнали да участват в разискванията относно скандинавските страни съответно едва през 1997 г. и 1998 г.

122 На първо място, жалбоподателят неправилно се позовава на нарушение на принципа на равно третиране поради твърдяното съображение, че на Bieze Stork бил предоставен същият процент на намаление на глобата, въпреки че то е участвало от самото начало в разглежданото нарушение. При разсъжденията си жалбоподателят смесва въпроса за продължителността на нарушението с този за съществуването на смекчаващи обстоятелства. По отношение на продължителността на разглежданото нарушение Комисията е приложила проценти към началния размер на глобите, наложени на жалбоподателя и на Bieze Stork, съразмерни на продължителността на съответното им участие в разглежданото нарушение, а именно 100 % за първото и 115 % за второто. Жалбоподателят има още по-малко основание да се позовава на нарушение на принципа на равно третиране, доколкото предоставеното му намаление е идентично с това на Bieze Stork, макар последното да е взело участие в разискванията относно пазара на конци за промишлени нужди в скандинавските страни едва една година след жалбоподателя.

123 На второ място, жалбоподателят не може основателно да поддържа, че принципът на пропорционалност на глобата е бил нарушен поради твърдяното съображение, че предоставеното на основание на смекчаващи обстоятелства намаление от 15 % било недостатъчно.

124 Най-напред, жалбоподателят сам признава в писмените си изявления, че е присъствал на приблизително 85 % от срещите относно страните от Бенелюкс. Следователно той е присъствал на по-голямата част от съглашателските срещи и не може да се позовава въз основа на това на смекчаващо обстоятелство, изведено от каквато и да било пасивна роля. Освен това фактът, че е присъствал само на 35 % от срещите относно скандинавските страни, и фактът, че е присъствал на срещите само през 60 % от цялата продължителност на разглежданото нарушение, не променят нищо в това отношение. Когато Комисията предоставя намаление поради подобно смекчаващо обстоятелство, тя не може да бъде задължена да извършва чисто математическо изчисление, изразяващо се в прилагане на процент, който е право пропорционален на степента на участие на всяко предприятие в срещите, организирани в рамките на картела. Предвид обстоятелствата в настоящия случай предоставеното на жалбоподателя намаление в размер на 15 % за по-късното му участие в срещите относно скандинавските страни изглежда подходящо.

125 На следващо място, обстоятелството, че участието на жалбоподателя в разглежданото нарушение е започнало след първоначалните срещи, не означава, че той не е участвал в замисъла и в организацията на това нарушение. Всъщност, както основателно подчертава Комисията, функционирането на картела не е било организирано и окончателно установено само на първите срещи.

126 На последно място, от съображение 139, буква д) от обжалваното решение и от изявленията на жалбоподателя в отговор на изложението на възраженията е видно, че ролята му не е била само пасивна или последователска. Всъщност на срещата от 8 септември 1998 г. в Прага по искане на Amann е постигнато съгласие жалбоподателят да установи контакт с Danfield, за да го подкани да упражни влияние върху своя единствен вносител и доставчик за Германия и страните от Бенелюкс — дружеството Heinke, което практикувало силно занижени цени. Жалбоподателят признава, че не е отказал открито да изпълни това искане и оправдава това с обстоятелството, че не е могъл да си позволи подобен отказ

с оглед на слабото му положение по отношение на Coats и Amann. Принудата, която той твърди, че упражняват върху него Coats и Amann, обаче по никакъв начин не може да го оправдае, тъй като той е бил напълно свободен да се оплаче от натиска, на който бил подложен, пред компетентните национални органи и да подаде жалба пред Комисията съгласно член 3 от Регламент № 17.

127 Освен това в съображение 139, буква б) от обжалваното решение Комисията посочва, че на срещата от 8 септември 1998 г. в Прага жалбоподателят съобщава на участващите предприятия, че е увеличил цените за своя доставчик с 6 % през февруари 1998 г. Жалбоподателят не оспорва, че е предоставил такава информация. Впрочем, той не поставя под въпрос констатацията на Комисията в съображение 143 от обжалваното решение, според която той пръв е приложил увеличение от 3,5 % в Дания и Швеция.

128 Важно е да се уточни, че въпросът дали жалбоподателят действително е установил контакт с Danfield, или дали реално е увеличил цените си, и дали е направил това първи, е ирелевантен в настоящия случай, доколкото определянето дали ролята на предприятието е пасивна, трябва да се извърши само с оглед на поведението му в хода на съглашателските срещи.

129 В това отношение обстоятелството, че предприятие, чието участие в незаконосъобразно по силата на член 81, параграф 1 ЕО съгласуване е доказано, не се държи на пазара по начин, съответстващ на договорения с неговите конкуренти, не представлява непременно критерий, който трябва да се вземе предвид. Всъщност предприятие, което въпреки съгласуването със своите конкуренти води политика, различаваща се от договорената, може просто да се опитва да използва картела в своя полза (вж. в този смисъл Решение по дело Union Pigments/Комисия,точка 49 по-горе, точка 130).

130 От това следва, че Комисията основателно е приела, че искането на жалбоподателя да се ползва от смекчаващото обстоятелство поради неговата пасивна или последователска роля в разглежданото нарушение, е необосновано.

131 С оглед на всички изложени по-горе съображения настоящото правно основание трябва да бъде отхвърлено.

По довода, изведен от неправилна преценка на сътрудничеството

Доводи на страните

132 На първо място, жалбоподателят счита, че намалението на размера на глобата с 20 %, предоставено на основание на разпоредбите на точка Г, параграф 2 от Известието относно сътрудничеството, е недостатъчно с оглед на факторите, на които твърди, че може да се позове и които произтичали изрично от обжалваното решение. Той твърди, че не е оспорвал истинността на фактите, че е предоставил доказателства, които са помогнали на Комисията да установи нарушението, че е бил важен (а често дори единствен) източник на фактическа информация, която е възпроизведена в изложението на възраженията, че е предоставил информация, установяваща съдържанието на множество срещи, като например основните елементи от съдържанието на споразумението от Цюрих от 9 септември 1997 г., и накрая, че единствено той е предоставил ценоразписите, които е получил от конкурентите си, като по този начин е предал повече от поисканата му информация, както и важни доказателства. Той сам представил и множество данни, които го уличават в извършването на нарушението и дори предал годишните си счетоводни книги, пълна структура на разходите си и на вътрешните си ценоразписи. Ето защо особено интензивното сътрудничество от негова страна следвало да се компенсира с намаление от поне 40 %.

133 На второ място, жалбоподателят счита, че са нарушени принципите на пропорционалност и на равно третиране, тъй като предоставеното му намаление от 20 % за сътрудничество му при разследването е твърде недостатъчно в сравнение с намалението от 15 %, предоставено на Amann, Gütermann и Zwicky, въпреки че Комисията е квалифицирала предоставената от тези три предприятия информация като безполезна.

134 Комисията изтъква, че вече е получила относително голям обем информация благодарение на проверките и на сътрудничеството на Coats. Приносът на жалбоподателя в голямата си част се дължал на задължението му да предостави поисканите от него документи в рамките на валидно искане за предоставяне на информация. Освен това Комисията счита, че неоспорването на фактите, взето предвид при намаляването на глобата, в крайна сметка имало относително ограничено значение, тъй като жалбоподателят е свел до минимум своята роля. На последно място, жалбоподателят не оспорвал, че съгласно дял Г от Известието относно сътрудничеството намалението трябва да бъде между 10 % и 50 %, че размерът от 20 % попада в тези рамки и че с оглед на това, че сътрудничеството се ограничава до отговор на валидно искане за предоставяне на информация, както и при липса на оспорване на фактите, намалението с 20 % можело да се счита за нормално.

135 Що се отнася до оплакването, изведено от нарушение на принципите на пропорционалност и на равно третиране, то било неоснователно. Според Комисията разсъжденията на жалбоподателя целят по-скоро да докажат, че предоставеното намаление от 15 % на другите три посочени по-горе предприятия било незаконосъобразно, въпреки че никой не може да се позовава в своя полза на незаконосъобразност, допусната в полза на другиго. Накрая, Комисията посочва, че жалбоподателят не достига чак до приравняване на сътрудничеството си с това на Coats, но все пак иска да му се предостави сходно намаление.

Съображения на Общия съд

136 В Известието относно сътрудничеството Комисията е определила условията, при които предприятията, които ѝ оказват съдействие в хода на разследването на картел, могат да бъдат освободени от глобата, която би трябвало в противен случай да заплатят, или да се ползват от намаление на размера ѝ (вж. точка А, параграф 3 от Известието относно сътрудничеството).

137 Точка Г от Известието относно сътрудничеството гласи:

„1. Когато дадено предприятие сътрудничи, без да са налице всички изложени в [точки] Б и В условия, то се ползва с намаление от 10 % до 50 % от размера на глобата, която би му била наложена при липса на сътрудничество.

2. Такава хипотеза може да е налице, когато:

— преди изпращането на изложение на възраженията предприятието предостави на Комисията информация, документи или други доказателства, които могат да допринесат за потвърждаване на наличието на извършено нарушение,

— след получаването на изложение на възраженията предприятието уведоми Комисията, че не оспорва съществуването на фактите, върху които тя основава обвиненията си.“ [неофициален превод]

138 В настоящия случай жалбоподателят се ползва от намаление с 20 % на размера на неговата глоба по силата на точка Г от Известието относно сътрудничеството.

139 За да обоснове преценката си, Комисията изтъква изложеното по-долу в съображение 393 от обжалваното решение:

„BST предоставя на Комисията доказателства, които в значителна степен ѝ помагат да установи нарушенията и да ги докаже по-лесно. BST е посочено и в изложението на възраженията като важен източник на информация за установеното от страна на Комисията фактическо положение. Приложение 14 към отговора на BST на искането за предоставяне на информация на Комисията помага на последната да установи съдържанието на множество срещи, като например основните елементи от съдържанието на споразуменията от началото на 90-те години, съдържанието на срещата във Виена и съдържанието на споразумението от Цюрих от 9 септември 1997 г. Единствено BST предоставя на Комисията ценоразписите, които е получило към момента на споразуменията със своите конкуренти. В писмото си от 23 април 2003 г. BST не предоставя само фактически данни, но и важни доказателства, в точка 4.3. „Съдържание на разискванията по време на неформалните срещи“. [неофициален превод]“

140 Комисията отбелязва също, че след като е получил изложението на възраженията, жалбоподателят я уведомил, че не оспорва съществуването на фактите, на които тя основава обвиненията си (съображение 392 от обжалваното решение).

141 Следва да се отбележи също, че Amann, Gütermann и Zwicky са се ползвали от намаление с 15 % на размера на наложената им глоба. В съображения 395 и 396 от обжалваното решение Комисията изтъква две причини като основание за това намаление. От една страна, тези три предприятия предоставили информация, документи и други доказателства, които допринесли съществено за установяването на съществуването на нарушението, като при това обаче подчертава, че предоставената от тези предприятия информация не може да се счита за полезна в сравнение с информацията, предоставена от жалбоподателя. От друга страна, те не оспорили по същество фактическите обстоятелства, на които Комисията основала твърденията си.

142 Освен това в рамките на преценката на оказаното от членовете на даден картел сътрудничество може да се претендира единствено явна грешка в преценката

от страна на Комисията, тъй като същата има широка свобода при преценката на качеството и полезността на сътрудничеството на дадено предприятие, и по-конкретно в сравнение с приноса на другите предприятия (Решение на Съда от 10 май 2007 г. по дело SGL Carbon/Комисия, C-328/05 P, Сборник, стр. I-3921, точка 88). В рамките на тази преценка тя обаче не би могла да не спази принципа на равно третиране.

143 Ето защо трябва да се провери в светлината на тази съдебна практика дали Комисията е могла, без да нарушава принципа на равно третиране и без да надхвърля пределите на своята свобода на преценка, да предостави на жалбоподателя намаление на размера на глобата с 20 % въз основа на неговото сътрудничество.

144 На първо място, е важно да се отбележи, че съдържанието на съображение 393 от обжалваното решение не оставя никакво място за съмнение относно високата степен на сътрудничеството на жалбоподателя в хода на административната процедура. Най-напред, това сътрудничество помага „в значителна степен“ на Комисията да установи нарушенията. На следващо място, Комисията недвусмислено признава, че жалбоподателят е бил „важен“ източник на информация за установеното от нея фактическо положение и че „единствено“ жалбоподателят е предоставил разменените по време на срещите ценоразписи. Тези документи очевидно са важни за доказване наличието на нарушение като разглежданото в настоящия случай, което се изразява главно в обмен на чувствителна информация за ценоразписи и/или цени за отделни клиенти, в съгласуване на повишения на цените и/или за целеви цени. На последно място, Комисията подчертава, че жалбоподателят „не се е ограничил“ до това да представи фактически данни, но е предоставил и „важни доказателства“.

145 Обясненията на Комисията, целящи да омаловажат степента на сътрудничеството на жалбоподателя, така както са описани в обжалваното решение, съвсем не са убедителни. Всъщност съображението, че Комисията вече била събрала значителен обем информация благодарение на проверките и на сътрудничеството на Coats, не може само по себе си да намали значението на ролята на жалбоподателя в хода на административната процедура. Дори да се допусне, както поддържа Комисията, че тя вече е била уведомена от Coats за провеждането на много от посочените от жалбоподателя срещи, от съображения 131, 133,

135, 137, 139 и 146 от обжалваното решение е видно, че жалбоподателят често е посочван като източник и дори като единствен източник на информация за тези срещи.

146 В това отношение в писмените си изявления Комисията отново опитва да омаловажи сътрудничеството на жалбоподателя за разследването, като твърди, че честите препращания към ценоразписите създават впечатлението, че тя се позовава често на документи на последния. Обратно, честите позовавания на представеното от жалбоподателя приложение 14 и изричното му посочване в съображение 393 от обжалваното решение показват значението, което Комисията придава на тези доказателства. Както бе посочено в точка 144 по-горе, значението на тези доказателства е още по-явно предвид това, че нарушението се изразява в ценови картел.

147 Твърдението на Комисията, според което сътрудничеството на жалбоподателя в голямата си част се дължало на задължението му да предостави поисканите от него документи в рамките на валидно искане за предоставяне на информация, също следва да се отхвърли. Трябва да се напомни, че сътрудничество при разследване, което не надвишава онова, което се дължи от предприятията по силата на член 11, параграфи 4 и 5 от Регламент №17, не обосновава намаляване на глобата (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 10 март 1992 г. по дело Solvay/Комисия, T-12/89, Recueil, стр. II-907, точки 341 и 342). От друга страна, намалението е обосновано, когато предприятието е предоставило сведения, които са много повече от тези, чието представяне Комисията може да изисква на основание член 11 от Регламент № 17 (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Cascades/Комисия, T-308/94, Recueil, стр. II-925, точки 260 и 262 и Решение на Общия съд от 9 юли 2003 г. по дело Daesang и Sewon Europe/Комисия, T-230/00, Recueil, стр. II-2733, точка 137). В настоящия случай Комисията изрично признава, че жалбоподателят не се е ограничил до представянето на фактически данни, а действително е предоставил важни доказателства за разглежданото нарушение.

148 На второ място, Комисията напомня, че жалбоподателят не е оспорил съществуването на фактите, на които тя основава твърденията си за нарушение.

149 На трето място, следва да се отбележи, че сътрудничеството на Amann, Gütermann и Zwicky е било квалифицирано като безполезно в сравнение с това на жалбоподателя. Освен това тези три предприятия не са оспорили „по същество“ фактите.

150 Налага се изводът, че с оглед на допълнителните усилия на жалбоподателя той е бил възнаграден с едва 5 % по-голямо намаление от това, с което се ползват Amann, Gütermann и Zwicky, въпреки че последните не са положили подобни усилия по време на административната процедура. Тази разлика между предоставеното на жалбоподателя намаление на размера на глобата и полученото от горепосочените три предприятия намаление, е необосновано малка.

151 Поради всички тези съображения следва да се приеме, че предоставеното на жалбоподателя намаление с 20 % на основание на неговото сътрудничество е недостатъчно и че Комисията следователно е допуснала явна грешка в преценката.

152 От това следва, че правното основание на жалбоподателя, изведено от неправилна преценка на сътрудничеството, трябва да се приеме.

153 При тези обстоятелства Общият съд следва да установи подходящ размер на намаление. Всъщност по силата на член 31 от Регламент № 1/2003 Общият съд притежава пълна юрисдикция да правораздава по смисъла на член 229 ЕО по жалбите, подадени срещу решения, с които Комисията определя дадена глоба, и може да отменя, намалява или увеличава наложената глоба. Въз основа на пълната юрисдикция, с която разполага, Общият съд счита, че е уместно на основание на сътрудничеството му на жалбоподателя да се предостави допълнително намаление от 10 % към вече предоставеното намаление от 20 %. Така към размера на глобата следва да се приложи намаление от 30 % след прилагане на правилото за определен размер от 10 % от оборота или 1,224 милиона евро, в резултат на което окончателният размер на наложената глоба се определя на 856 800 EUR.

3. *По искането за обезщетение*

Доводи на страните

154 Жалбоподателят отбелязва, че Комисията по погрешка е разкрила съдържанието на вътрешни ценоразписи, предоставени ѝ от него в рамките на разследването относно картела на пазара на конци за промишлени нужди в Бенелюкс и скандинавските страни. Жалбоподателят счита, че може да бъде ангажирана извъндоговорната отговорност на Европейската комисия, тъй като са изпълнени необходимите три условия.

155 Според жалбоподателя е изпълнено първото условие за ангажиране на отговорността, а именно наличието на извъндоговорно нарушение. Всъщност това условие предполага достатъчно съществено нарушение на правна норма, която има за цел да предостави права на частноправните субекти, какъвто бил настоящия случай.

156 На първо място, правната норма, чието нарушение е изтъкнато, а именно задължението за поверителност, предвидено в член 287 ЕО и в член 28 от Регламент № 1/2003, както и принципът на защита на оправданите правни очаквания, имат за цел да предоставят права на частноправните субекти.

157 На второ място, жалбоподателят твърди, че подобно нарушение на тази правна норма само по себе си е достатъчно съществено. Всъщност тази правна норма била в такава степен неоспорима и императивна, че оставяла само много ограничена роля на съответната институция, и дори никакво право на преценка.

158 За всеки случай жалбоподателят прави конкретен анализ на нарушението, за да покаже, че то е „съществено“. На първо място, той отбелязва, че е разпространена търговска тайна, която няма никаква връзка с разглежданото нарушение (а именно тарифите за 2002 г. и 2003 г. в Ирландия, Испания, Италия и Обединеното кралство) или е неотносима към него (по-специално тарифите в Нидерландия и Швеция, с изключение обаче на 2000 г. и 2001 г.). На второ място, жалбоподателят счита, че Комисията не може основателно да поддържа, че не е знаела или не е била длъжна да знае, че става въпрос за изключително чувствителна и поверителна информация относно цените. В това отношение жалбоподателят препраща към точка 18 от Известие на Комисията относно правилата за достъп до преписката на Комисията при производства по членове 81 и 82 от Договора за ЕО, членове 53, 54 и 57 от Споразумението за ЕИП и Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета (ОВ C 325, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 220). Жалбоподателят счита, че в писмото си от 18 април 2004 г. е изтъкнал ясно поверителния характер на посочената информация, което Комисията впрочем сама потвърждавала в писмото си от 15 януари 2004 г. На трето място, Комисията не предприела никакви мерки за ограничаване на вредата, която му е причинила.

159 Жалбоподателят твърди също, че разкритите списъци съдържали и информация за други страни, които не са обсъждани на срещите относно съответния пазар, както и за 2002 г. и 2003 г., и че тези списъци били много по-подробни и по-обемни. Жалбоподателят отхвърля довода на Комисията, според който тези списъци можело да не са поверителни. Всъщност, дори да му е било поискано, той никога не би се съгласил да разпространи пълната си и подробна тарифна структура на своите конкуренти. Освен това изтъкнатата от Комисията хипотеза, според която тя е можела да се снабди със задължително разпореждане от страна на служителя по изслушването, е неотносима, тъй като е установено, че Комисията не е следвала процедурата „Akzo“ и че поради това правата и интересите му не са били взети предвид.

160 Що се отнася до претърпяната от жалбоподателя вреда, той поддържа, че тя се изразява, от една страна, в пропуснати ползи, съответстващи на разликата между приходите, които би получил, ако не бяха разкрити тарифите му, и действително реализираните приходи, и от друга страна, в структурни разходи, свързани с компенсирането на намаления оборот, предизвикан от загубата на приходи. Той подчертава, че вредата му все още не се е проявила напълно, но че

част от нея вече е измерима и произтича от загубата на основния му клиент, а именно VF Europe.

161 Според жалбоподателя причинно-следствената връзка между извършеното от Комисията нарушение и загубата на основния му клиент също била установена. Всъщност American & Efird се запознало (пряко и чрез дъщерното си дружество Bieze Stork) със структурата на цените на жалбоподателя и по този начин е могло да отправи до VF Europe по-ниски оферти от тези на жалбоподателя. VF Europe потвърдило, че никога не е предавало офертите на жалбоподателя на други производители на концы като American & Efird.

162 Комисията иска това правно основание да се отхвърли.

Съображения на Общия съд

163 От постоянната съдебна практика следва, че за да се ангажира извъндоговорната отговорност на Общността по смисъла на член 288, втора алинея ЕО за неправомерно поведение на нейните органи, трябва да са изпълнени определени кумулативни условия, а именно неправомерност на поведението, за което се упреква институцията, наличие на вреда и наличие на причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда (Решение на Съда от 29 септември 1982 г. по дело Oleifici Mediterranei/ЕИО, 26/81, Recueil, стр. 3057, точка 16 и Решение на Общия съд от 14 декември 2005 г. по дело Beamglow/Парламент и др., T-383/00, Recueil, стр. II-5459, точка 95).

164 Щом едно от трите условия за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Общността не е изпълнено, исканията за обезщетение трябва да се отхвърлят, без да е необходимо да се разглеждат другите две условия (Решение на Съда от 15 септември 1994 г. по дело KYDEP/Съвет и Комисия, C-146/91, Recueil, стр. I-4199, точка 81 и Решение на Общия съд от 20 февруари 2002 г. по дело Förde-Reederei/Съвет и Комисия, T-170/00, Recueil, стр. II-515, точка 37),

като освен това общностните съдилища не са длъжни да следват определен ред на разглеждане (вж. в този смисъл Решение на Съда от 9 септември 1999 г. по дело Lucaccioni/Комисия, C-257/98 P, Recueil, стр. I-5251, точка 13).

165 В това отношение предварително трябва да се припомни, че що се отнася най-напред до условието за вредата, последната трябва да е действителна и сигурна (Решение на Общия съд от 2 юли 2003 г. по дело Hameico Stuttgart и др./Съвет и Комисия, T-99/98, Recueil, стр. II-2195, точка 67), както и оценима (Решение на Общия съд от 16 януари 1996 г. по дело Candiotte/Съвет, T-108/94, Recueil, стр. II-87, точка 54). В замяна на това от вреда, която е изцяло хипотетична и неопределена, не възниква право да се иска поправяне на вредите (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 11 юли 1997 г. по дело Oleifici Italiani/Комисия, Recueil, стр. II-1239, точки 72 и 73).

166 На следващо място, що се отнася до условието, свързано с причинно-следствената връзка, следва да се подчертае, че Общността може да бъде държана отговорна само за вредата, която произтича по достатъчно пряк начин от неправомерното поведение на дадена институция (вж. в този смисъл Решение на Съда от 4 октомври 1979 г. по дело Dumortier и др./Съвет, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 и 45/79, Recueil, стр. 3091, точка 21, Решение на Общия съд от 13 февруари 2003 г. по дело Meyer/Комисия, T-333/01, Recueil, стр. II-117, точка 32 и Решение на Общия съд от 27 ноември 2007 г. по дело Pitsiorlas/Съвет и ЕЦБ, T-3/00 и T-337/04, Сборник стр. II-4779, точка 292). Жалбоподателят трябва да докаже съществуването на тази сигурна и пряка причинно-следствена връзка между нарушението, извършено от съответната институция, и твърдяната вреда (вж. в този смисъл Решение на Съда от 15 януари 1987 г. по дело GAEC de la Ségaude/Съвет и Комисия, 253/84, Recueil, стр. 123, точка 20 и Решение на Съда от 30 януари 1992 г. по дело Finsider и др./Комисия, C-363/88 и C-364/88, Recueil, стр. I-359, точка 25, Решение на Общия съд от 30 септември 1998 г. по дело Coldiretti и др./Съвет и Комисия, T-149/96, Recueil, стр. II-3841, точка 101).

167 На последно място, именно страната, която търси отговорност от Общността, трябва да представи доказателства за наличието или размера на твърдяната от нея вреда и да докаже достатъчно пряка причинно-следствена връзка между тази вреда и предполагаемото неправомерно поведение на съответната институция (Решение по дело Dumortier и др./Съвет, точка 166 по-горе, точка 21 и Решение на Общия съд от 24 октомври 2000 г. по дело Fresh Marine/Комисия, T-178/98, Recueil, стр. II-3331, точка 118).

168 В това отношение, когато се определя стойността на пропуснатите ползи, а оттам неизбежно и стойността на хипотетични икономически операции, може да се окаже трудно и дори невъзможно за жалбоподателя да определи точния размер на вредата, която твърди, че е претърпял. В подобни случаи съдът може да приеме и оценки, основани на средностатистически стойности (вж. в този смисъл Решение на Съда от 27 януари 2000 г. по дело Mulder и др./Съвет и Комисия, C-104/89 и C-37/90, Recueil, стр. I-203, точки 63—65). Това обаче не може да освободи напълно жалбоподателя от задължението да докаже твърдяната вреда. Всъщност, макар стойността на пропуснатите ползи по необходимост да представлява хипотетична величина, която трябва да се прецени приблизително, тъй като не може да се изчисли точно, това не променя факта, че данните, на които се основава приблизителната оценка, все пак могат и трябва да се докажат, доколкото е възможно, от страната, която се позовава на тях. (Определение на Общия съд от 29 август 2007 г. по дело SELEX Sistemi Integrati/Комисия, T-186/05, непубликувано в Сборника, точка 27).

169 Именно в светлината на тази съдебна практика трябва да се провери дали може да се ангажира извъндоговорната отговорност на Комисията поради това, че погрешно е разкрила съдържанието на ценоразписи, различни от тези, за които жалбоподателят се е отказал от поверителност.

170 В самото начало следва да се констатира, че в настоящия случай не е изпълнено най-малко едно от условията за ангажиране на извъндоговорната отговорност.

171 По отношение на твърдяната от жалбоподателя вреда трябва да се отбележи, че според него тя се изразява не само в отчетлив спад на приходите му вследствие на загубата на основния му клиент, но и в други загуби на приходи, на които твърди, че е изложен ежедневно, както и в структурни разходи, свързани с компенсирането на намалелия му оборот поради загубата на приходи.

172 От една страна, що се отнася до „другите загуби на приходи“ и структурните разходи, жалбоподателят не представя доказателства, които да установят дали тези елементи от вредата са действителни и сигурни.

173 В това отношение единственото доказателство, представено от жалбоподателя, е една таблица, от която личи значителен спад на неговия оборот между май 2003 г. и януари 2004 г., тоест преди разкриването на информацията, която се приема за поверителна. Ако е налице вреда, то тя в никакъв случаи не може да включва загубата на приходи през този период.

174 От друга страна, що се отнася до спада на приходите поради загубата на основния клиент, следва най-напред да се отбележи, че договорът, сключен между последния и конкурент на жалбоподателя, е сключен само за срок от две години, тоест за 2005 г. и за 2006 г. Следователно нищо не пречи на жалбоподателя още от 2007 г. да привлече отново този загубен от него клиент. Ето защо във всички случаи вредата не може да бъде приета за действителна и сигурна след 2005 г. и 2006 г.

175 На второ място, представените от жалбоподателя доказателства за установяване на действителния характер на вредата са неясни. Всъщност включената в жалбата таблица, която цели да докаже намаляването на брутната печалба вследствие на загубата от страна на жалбоподателя на основния му клиент, съдържа данни, чиято действителност не се установява от нито едно доказателство. Освен това данните, включени в тази таблица, се тълкуват трудно.

176 При все това не следва да се продължава по-нататък с въпроса дали представеното от жалбоподателя доказателство установява надлежно частта от вредата, която е резултат от загубата на неговия клиент, а да се разгледа още от този момент причинно-следствена връзка между нарушението и твърдяната вреда. Всъщност, дори да се приеме за установена вредата вследствие на загубата на VF Europe за 2005 г. и 2006 г., условието за пряка причинно-следствена връзка между това събитие и нарушението на Комисията не изглежда изпълнено.

177 Загубата от жалбоподателя на основния му клиент всъщност може да се обясни и с решението на групата VF Corporation USA да централизира решенията относно покупките. Освен това трябва да се отбележи, че в адресирано

до Комисията писмо от 2 март 2005 г., тоест след разкриването на съдържанието на ценоразписите, жалбоподателят сам подчертава, че вече не VF Europe, а VF Corporation USA решава въпросите по снабдяването и разпределението на поръчките. Жалбоподателят добавя, че снабдяването на основния му клиент вече е поверено изцяло на англо-американски предприятия.

178 Посоченото в същото писмо твърдение на жалбоподателя, според което в края на 2004 г. той е предложил спонтанно на основния си клиент намаление на цените с 10 %, считано от януари 2005 г., също потвърждава липсата на каквато и да било причинно-следствена връзка между действията, за които се упреква Комисията, и загубата на посочения клиент. Всъщност, както Комисията основателно подчертава, в случай че конкурент бе решил да предложи по-ниски цени от предходните цени на жалбоподателя, офертата на последния би останала явно по-ниска. Ето защо възможността да се разбере какви са цените на жалбоподателя не би могла да бъде действителната причина за загубата на основния му клиент.

179 От това следва, че условието за причинно-следствена връзка не е изпълнено.

180 От всички изложени по-горе съображения следва, че исканията за обезщетение трябва да бъдат отхвърлени в тяхната цялост.

По съдебните разноски

181 Съгласно член 87, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд последният може да разпредели разноските или да реши всяка страна да понесе направените от нея разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания.

182 Тъй като жалбата е частично уважена, Общият съд ще направи справедлива преценка на обстоятелствата по делото, като реши, че жалбоподателят ще понесе 90 % от направените от него съдебни разноски и 90 % от съдебните разноски, направени от Комисията, и че последната ще понесе 10 % от направените от нея съдебни разноски и 10 % от съдебните разноски, направени от жалбоподателя.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав)

реши:

1) Определя размера на глобата, наложена на Belgian Sewing Thread (BST) NV с член 2 от Решение C (2005) 3452 на Комисията от 14 септември 2005 г. относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка № COMP/38.337 — PO Fil) на 856 800 EUR.

2) Отхвърля искането за отмяна в останалата му част.

3) Отхвърля искането за обезщетение.

4) BST понася 90 % от направените от него съдебни разноски и 90 % от съдебните разноски, направени от Европейската комисия, а последната понася 10 % от направените от нея съдебни разноски и 10 % от съдебните разноски, направени от BST.

Vilaras Prek Ciucă

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 28 април 2010 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора ..... II - 1386

1. Предмет на спора ..... II - 1386

2. Административна процедура ..... II - 1387

3. Обжалваното решение ..... II - 1388

Определяне на съответния пазар ..... II - 1388

Размер и структура на съответния пазар ..... II - 1389

Описание на неправомерните действия ..... II - 1389

Разпоредителна част на обжалваното решение ..... II - 1390

4. Производство и искания на страните ..... II - 1391

От правна страна ..... II - 1393

1. По искането за отмяна на член 1 от обжалваното решение в частта, която се отнася до жалбоподателя ..... II - 1393

Предварителни бележки ..... II - 1393

Доводи на страните ..... II - 1394

Съображения на Общия съд ..... II - 1394

2. По искането за отмяна на член 2 от обжалваното решение в частта, която се отнася до жалбоподателя, или — при условията на евентуалност — за намаляване на размера на глобата ..... II - 1398

По правното основание, изведено от неправилна квалификация на нарушението като „много тежко“ ..... II - 1398

Доводи на страните ..... II - 1398

Съображения на Общия съд ..... II - 1399

По правното основание, изведено от неправилно определяне на началния и на окончателния размер на глобата, както и от неправилно класиране на жалбоподателя във втората категория ..... II - 1401

Доводи на страните ..... II - 1401

Съображения на Общия съд ..... II - 1404

— По оплакването, изведено от неотчитане на малкия размер на съответния пазар ..... II - 1404

— По оплакването, изведено от твърдението за погрешна преценка на реалната икономическа способност на жалбоподателя да причини вреда на конкуренцията ..... II - 1407

— По оплакването, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност поради прилагане на начален размер, който е явно много висок в сравнение с приложения за други засегнати предприятия ..... II - 1413

— По оплакването, изведено от определянето на прекомерно висок начален размер с оглед на неустойчивото финансово състояние на жалбоподателя ..... II - 1415

По правното основание, изведено от неправилна преценка на смекчаващите обстоятелства ..... II - 1416

Доводи на страните ..... II - 1416

Съображения на Общия съд ..... II - 1418

По довода, изведен от неправилна преценка на сътрудничеството ..... II - 1425

Доводи на страните ..... II - 1425

Съображения на Общия съд ..... II - 1426

3. По искането за обезщетение ..... II - 1432

Доводи на страните ..... II - 1432

Съображения на Общия съд ..... II - 1434

По съдебните разноски ..... II - 1438